

Sovet rejiminin 30-cu illər represiya-yaşı əsasən milli özünüdürkə xidmət edənləri, xalqın gələcəyi üçün çalışanları, ictimai-mədəni fəalları hədəfə almışdı. Şair, pedaqoq, ədəbiyyatşunas və mətbuat xadimi Əmin Abid də ömrünü Vətəni və xalqı üçün yaşayan ziyanlardan idı. Buna görə də represiyanın cəngindən qurtula bilməzdidi...

Əmin Mütəllib oğlu Əhmədov (Abid) 1898-ci ilin bir payız gündündə Bakıda ziyalı ailədə dünyaya göz açıb. İbtidai təhsilini anası Reyhan xanımın evde açdığı məktəbdə alır. Sonra şəhərdəki III Aleksandr (oğlanlar) gimnaziyasında təhsilini davam etdirir.

Ali təhsil almaq üçün 1914-cü ildə Türkiyəye getmək isteyir. Ancaq I Dünya müharibəsinin başlanması buna mane olur. O, qardaşı şair Əlabbas Müznibin naşırı və redaktoru olduğu "Dirilik" və "Babayi-Əmir" jurnallarında işə düzəlir. Müxtəlif imzalarla hekayə, şeir, məqalə və tərcümələr dərc etdirir. 1918-ci ildə ilk milli və müstəqil dövlətimiz olan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti qurulur. Bununla digər azərbaycanlı gənclər kimi, onun da xaricdə ali təhsil almaq arzusu gerçəkləşir. İstanbul Universitetinin Ədəbiyyat fakültəsinə qəbul olunur. Tələbəlik dövründə "Azərbaycan türklerinin ədəbiyyat tarixi" adlı monoqrafik əsərini yazar. 1920-ci ildə Cümhuriyyət süqut edir, vətəndən gələn acı xəberlər onun yaradıcılığında da özünü göstərir. "Yeni Qafqaz", "Azəri-türk", "Odlu yurd" və digər jurnalarda "Gültəkin"

təxəllişü ilə şeirlər dərc etdirir. Sibir sərgünlərinə, təqib və təhqirlərə qarşı etiraz səsini ucaldır. Şairin Türkiyədə qələmə aldığı şeirlər siyasi mühacirlerin köməyi ilə dərc olunan "Buzlu cəhənnəm" adlı kitabında əksini tapır.

Əmin Abid 1927-ci ildə Azərbaycana qayıdır, xüsusilə Bakıda başqa bir ovqatla qarşılaşır. İstanbulda oxumağa getdiyi zaman milli şurur yüksək, xalqda özünüdürk hissələri güclü idi. İndi isə o, bunların tamam əksini müşahidə edir. Sovet rejiminin apardığı yadlaşdırma, milli dəyerləri heçə endirmə siyasetinin, müstəqil düşüncə sahiblərinin təqib edilməsinin şahidi olur. Qələmini süngüyə çevirərək özünü odlara-alovlara vurur:

*Xəzərin suyunda çox göz yaşım var,
Bağrına yaşılmış dərdli başım var.
Dünyaya gəldim mən – toprağım oldun,
Altaylardan endim – durağım oldun...*

Əmin Abid bolşeviklərin açıq təqib və təhdidlərindən sarsılsa da, yüksək tədqiqatçılıq qabiliyyəti ilə mənsub olduğu xalqın ədəbiyyatını, folklorunu araşdırmaq işində həvəsdən düşmür. Əksinə, şeyllərini daha da artırır. Bakı Dövlət Universitetində işə düzəlir. Pedaqoji fəaliyyətlə yanaşı, qəzet və jurnalarda müasir və klassik ədəbiyyata, şifahi xalq yaradıcılığına dair elmi məqalələr dərc etdirir. Tədris ocaqlarında, dərnəklərdə "Oğuznamə", "Azərbaycan ədəbiyyatının baş-

lanğıcı" mövzularında məruzələrlə çıxış edir. "Azərbaycan türklerinin ədəbiyyat tarixi", "Türk ədəbiyyatında bayati-manı növü", "Bayatının türk xalqları ədəbiyyatında mövqeyi", "Azərbaycan ədəbiyyatının qədim abidələrində" monoqrafik əsərləri, eyni zamanda "Kitabi-Dədə Qorqud"un mətni haqqında məlumat", "XVII əsr Azərbaycan ədəbiyyatı", "Ədəbiyyatımız tərixinde Sabirin mövqeyi", "Mirzə Şəfi haqqında aparılan tədqiqlərə bir baxış", "Türk el ədəbiyyatına elmi bir baxış ("Oğuznamə")" kimi məqalələri mətbuatda dərc olunur. Gərgin elmi axtarışları nəticəsində Məhəmməd Füzulinin "Söhbətül-əsmar" əsərini aşkar edir və elm aləmine tanıdır.

Alimin yaradıcılığının ən maraqlı səhifələri folklorumuzla, qədim qaynaqlarımızla bağlı olub. Mənbələrdə göstərilir ki, Əmin Abidin fikrincə, qədim türk dastanlarının ahəngdar mətni – vurğunun cümlələrin sonuna salınması, cümlə və ifadələrin təkrarı və s. zaman keçidkə cılalanaraq heca vəznlı şeiri formalasdırıb. O, qədim şeirlərimizi "vəznlı şeir" adlandırıb. Fikirlərini əsaslandırmak üçün "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının Dresden kitabxanasında saxlanılan nüsxəsində nümunələr verib. Bu dastanın müstəqil bir əsər deyil, "Oğuznamə"nin tərkib hissəsi olduğunu bildirir.

Əmin Abidə görə, vəznlı şeirdən tədricken heca vəzni yaranıb. İlk nümune kimi Mahmud Kaşgarlıının "Divani-lügət it-

türk" əsərində qorunub saxlanılan atalar sözlərini misal göstərib. O, bununla da kifayətlənmir. Daha qədim qaynaqları öne çəkir. Orxon-Yenisey abidələrində də 7 hecalı şeir şəklinin olduğunu söyləyir və ondan nümunələr verir.

Araşdırmalarda qeyd edilir ki, Cümhuriyyətin bolşeviklər tərəfindən işgalinə etiraz olaraq yazdığı üsyankar şeirlər, xüsusilə gənclər tərəfindən məraqla qarşılanır. Mühacirətdə olan ziyanlılarımız isə onun yaradıcılığını böyük həyəcanla izleyirlər. Türkiyədə və digər ölkələrdə siyinacaq tapmış Cümhuriyyətin hökumət üzvləri Gültəkinin şeirləri ilə nəfəs alır və onun milli azadlıq ruhlu əsərlərini yüksək qiymətləndirirlər.

Mübariz şair gizli şəkildə yayılan vətənpərvərlik mövzusundakı şeirləri ilə gənc nəslin milli azadlıq mübarizəsi ruhunda yetişməsində önemli rol oynayır. Həmin şeirlərin birində müəllif işgalçi bolşevik rejiminə, müstəmləkə zülmünə qarşı etirazını belə ifadə edir:

*...Qaldıqca ruslarda diyarım mənim,
İntiqam olacaq şuarım mənim.*

Əmin Abid düşmənlərdən intiqamını gəncləri milli azadlıq uğrunda mübarizəyə hazırlamaqla alır. O, millət sevgisine, vətənpərvərliyinə görə təqib edilir və işdən çıxarıllır. Eyni zamanda mətbuatda təqid hədəfine çevirilir. Belə bir çətin şəraitdə açıq mübarizənin mümkünüzlüyünü gö-

rür və elmi mübarizə yolunu seçir. Çox çətinliklə də olsa, qədim və orta yuzilliyin qaynaqlarını arasdırır. Əldə etdiyi nailiyyətləri sistemləşdirməyə çalışır. Amma həyatını repressiya tufanından xilas edə bilmir. Adı türk millətçilərinin siyahısına salınır. Maarif sahəsində aparılan "təmizləmə" əməliyyatı əsasən türk ədəbiyyatı, coğrafiya və tarix müəllimlərinə qarşı yönəldilirdi. Bundan sonra onun Bakıda işləməsi daha da çətinləşir. Məcburiyyət qarşısında qalan alim 1929-1934-cü illərdə Ağdaş, Quba və Ağdam rayonlarında müəllim işləyir.

Stalin diktaturası minlərlə günahsız insan kimi Əmin Abidi də qara kəlgə kimi izləyirdi. 14 iyul 1938-ci ildə həbs edilir. Türkiyə casusluqda, gənclər arasında pantürkizmi təbliğ etməkdə günahlandırılan millətsevər ziyanlı həmin ilin oktyabrın 21-də güllələnir.

Savalan Fərəcov